

Και τόρα ἔταν δειλιάζῃ καμμιά φορά ἡ ψυχὴ σας, Προφητικὰ σὰς κράζει τὸ ἰδικὸ μου στόμα: Πῶς ζῆ ὁ Κωνσταντῖνος, βαθεῖα κοιμᾷτ' ἀκόμα Και σὰν θεὸ νὰ ἐμπήσῃ — ἡ Πόλι εἶνε δική σας!

Ποῖ εἶνε τὸνομά μου; Ἄλλοι μὲ λὲν Ἀλήθεια, Ἐκδίκησι, Κατάρτα, — ἡ Στρίγγλα τῆς Ἐρήμου, Ἡ μιά γρηῃ πού ἔερε νὰ λήη παραμύθια. — Τάληθινό μου εἶνε ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ, παιδί μου!

Ἐσώπασε κ' ἐχύθη μιά λάμψη 'ς τὸ κορμί της Κ' ἐφώτισε γιὰ ἴλιγο τὰ ρούχᾶ της σχισμένα, Χλωμὴ κι ἀραχνιασμένη τῆ γέρικη μορφή της Και τᾶσαρκά της πόδια γυμνά καὶ ματωμένα.

Τὴν ἴδια αὐγὴ ἐκεῖνη μὲ μάτια ἀγρυπνισμένα, Ἐνῶ σκορπούσεν ἔξω τὰ χιόνια ὁ βοριάς, Χωρὶς κ' ἐγὼ νὰ θέλω, πῆρα χαρτί καὶ πέννα Κι ἄρχινησα νὰ γράφω: Τὰ Δόγια τῆς Γρηῃς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ ἰατρὸς πρὸς τὸν κύριον Μ. γεωγράφον:

— Καὶ πού σὰς πονεῖ, κύριε Μ;

— Εἰς αὐτὸ ἐδῶ τὸ μέρος, ἰατρέ, βορειοδυτικῶς τοῦ ὀμφαλοῦ.

— Μιά φορά μόνον ὅτῃ ζωὴ μου ἐρρίφθηκα ἔστο λαιμὸ τῆς πεθερᾶς μου, ἔλεγε νεόνυμφος τις κύριος, ἦτο σεισμός... κι ἔπεσα κατὰ λάθος.

Ὁ μόλις ἐξαετῆς περίπου Νίκος ἔρχεται τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ σπῆτι ἔχων καταλερωμένα τὰ καινουργῆ ἐνδύματά του. Ἡ μητέρα τὸν βλέπει εἰς τοιαύτην κατάστασιν καὶ τὴν παίρνει ὁ θυμὸς:

— Τώρα νὰ ἰθῆς ἐσύ, κύριε, πὼς θὰ σοῦ τιμᾶζω ἐγὼ τὰ φορέματά σου, σὲ τέτοια καταστάσι πού μού τὰ ἔφερες!...

Καὶ ὁ Νίκος ὄλως ἀτάραχος:

— Νὰ πάγω, μαμά, νὰ τὰ βγάλω πρῶτα!

Εἶχεν ἀποθάνει ὁ ἀδελφὸς τῆς μικρᾶς Ἄνας μεθ' ὄλους τοὺς ἰατροὺς, τοὺς ὁποίους εἶχον προσκαλέσει πρὸς θεραπείαν του. Ἡ Ἄνα καταλυπημένη λέγει πρὸς τὴν μητέρα της: « Ἀλήθεια, μαμά, πὼς ὅταν ὁ Θεὸς θέλῃ νὰ πάρῃ κανένα ἄνθρωπον 'ς τὸν οὐρανόν, γράφει 'ς τοὺς ἰατροὺς νὰ τοῦ τὸν στείλουν; ...

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἐὰν εὐχάριστον μᾶς εἶνε νὰ ἀνακαλύπτωμεν ἐλαττώματα, δυνάμεθα ἐρευνῶντες νὰ εὐρωμεν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἱκανὰ ἵνα μᾶς ἀπασχολήσωσι.

Ἡ φιλαρχία εἶνε τὸ μόνον πάθος, τὸ ὁποῖον δὲν γηράσκει ποτέ.

Ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ἀρετὴ εἶνε ὡς δύο βάρη τεθειμένα ἐν τῇ αὐτῇ ζυγαρίᾳ: ἀδύνατον νὰ ἀνέλθῃ τὸ ἓν, χωρὶς συναμα νὰ κατέλθῃ τὸ ἄλλο.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἀποικίαι τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Ἀγγλία κέκτηται ἐπὶ τοῦ παρόντος 53 ἀποικίας, ἐκ τῶν ὁποίων 6 ἐν τῇ Ἰνδικῇ, 7 ἐν Αὐστραλίᾳ, 9 ἐν Ἀφρικῇ, 10 ἐν τῇ βορείῳ Ἀμερικῇ, 18 ἐν ταῖς δυτικαῖς Ἰνδίασι· ἔτι δὲ τὴν ἀγγλικὴν Γουιάναν καὶ ἐν Εὐρώπῃ τὴν Μελίτην καὶ τὸ Γιβραλτάρ. Αἱ 53 ἀποικίαι αὗται ἔχουσιν ἐπιφάνειαν μὲν 20,501,763 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, πληθυσμὸν δὲ 212,951,000 κατοίκων, ἐξ ὧν αἱ Ἰνδίαι μόνον 198,790,853. Αἱ ἀποικίαι αὗται εὐρίσκονται ἐν μεγάλῃ ἀκμῇ, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς διηνεκοῦς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν καὶ τῶν οικονομικῶν πόρων. Οὕτω τῶν μὲν Ἰνδιῶν αἱ πρόσσοδοι ἀνῆλθον ἀπὸ 48,534,412 λιρῶν στερλινῶν τῷ 1866 εἰς 73,695,806 λίρας στερλίνας τῷ 1882· τῆς δὲ Αὐστραλίας ἀπὸ 9,504,892 λιρῶν τῷ 1870 εἰς 21,911,015 τῷ 1882.

Ἰαπωνικὴ ἀποικία ἐν Γερμανίᾳ. Κεφαλαιουχοὶ τινες τοῦ Βερολίνου ἀπεφάσισαν νὰ ἰδρῦσωσι παρὰ τὴν πόλιν ταύτην ἀποικίαν ἰαπωνικὴν ἀποτελουμένην ἐκ τεσσαράκοντα τεχνιτῶν καὶ τῶν οικογενειῶν αὐτῶν. Σκοπὸς τῆς ἐπιχειρήσεως εἶνε ἡ παραγωγὴ προϊόντων ἰαπωνικῶν κατὰ τὴν ἐν χρήσει μέθοδον ἐν Ἰαπωνίᾳ· ἔσονται δὲ οἱ προσληθησόμενοι τεχνίται ποικίλων ἐπαγγελμάτων, μεταλλουργοί, κεραμοῦργοι, ζωγράφοι, βερνικωταί, μιλτουργοί, ὑφανταί κτλ., τὸ δὲ χωρίον θέλει κατασκευασθῆ κατὰ σχέδιον ἀρχιτέκτονος Ἰάπωνος. Εἰς τὸ κοινὸν τοῦ Βερολίνου θέλει ἐπιτραπῆ νὰ ἐπισκέπτηται τὸ χωρίον καὶ νὰ μελετᾷ τὰς μεθόδους, ἃς θὰ μεταχειρίζονται οἱ Ἰάπωνες ἐργάται, ὧν γνωστὴ εἶνε ἡ μοναδικὴ περὶ τὰς τέχνας ἐπιδειξιότης.

Περιεργοτάτη παράστασις ἐγένετο πρό τινος ἐν Λονδίνω. Ἐντὸς σχολείου τινὸς κωφάλαων διωργανώθη παράστασις θεατρικὴ, τῆς ὁποίας οἱ ἠθοποιοί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἦσαν πάντες κωφάλαοι ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου. Δύο ἦσαν τὰ παρασταθέντα δραματικὰ ἔργα, οἱ δὲ θεαταί, κατὰ τὸ πλεῖστον κωφάλαοι καὶ οὔτοι, ἐφαίνοντο παραλογοῦντες μετὰ μεγάλου ἐνδι-αφέροντος καὶ κάλλιστα ἐννοοῦντες τὴν βωδὴν παράστασιν, ἐν ἣ χειρονομία ἐκφραστικαὶ ἀντικαθίστων τοὺς παθητικούς διαλόγους τοῦ δράματος. Ἡ μοναδικὴ αὕτη παράστασις ὑπῆρξε μακρὰ, διότι εὐκόλως κατανοεῖται ὅτι ἡ διὰ σχημάτων ὁμιλία ἀπαιτεῖ πολὺ πλειότερον χρόνον ἢ ἡ συνενόησις διὰ τοῦ λόγου.